

Antoníne

Cermaque

Toníčku, Antoníne
neper se se svým stínem
než stíny jak peří drát
zkus se mít i s nimi rád
a tančit tam, kde příboj duši
jak příbor leští
buď malou mrštnou rybou
co šplhá vzhůru v dešti

jestli je člověk chybou je chybou nejkrásnější...

někdy déšť svojí slepeckou holí narazí na místo co nejvíc bolí.
..

vlny prý mořem hýbou
a zem nad slunce větší
pro jedny je pevný bod
pro druhé jen střed v terči

Toníčku, Antoníne
až budeš trochu větší
tolik se neupínej k tomu,
co lze říct řečí

jestli je člověk chybou je chybou nejkrásnější...